

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "קהלת" – פרק ט

א כי את־כָּל־זֶה נִתַּתִּי אֶל־לְבִי וְלָבוֹר אֶת־כָּל־זֶה אֲשֶׁר
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם־אֲהַבָּה
גַּם־שָׁנְאָה אֵין יוֹדַע הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם: ב הַכֹּל כַּאֲשֶׁר
לְכָל מְקָרָה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע לְטוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא
וְלַזֵּבַח וְלַאֲשֶׁר אֵינְנו זֹבַח כַּטָּטֵא הַנְּשַׁבַּע כַּאֲשֶׁר
שְׁבוּעָה יָרָא: ג זֶה ו רָע בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם
כִּי־מְקָרָה אֶחָד לְכָל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם מֵאֶרֶץ וְהוֹלִלּוֹת
בְּלִבָּם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל־הַמֵּתִים: ד כִּי־מִי אֲשֶׁר יִבְחַר
יַחַבֵּר אֶל כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בְּטַחֲוֹן כִּי־לְכָל־חַי הוּא טוֹב
מִן־הָאָרֶץ הַמֵּת: ה כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂיִמְתּוּ וְהַמֵּתִים אֵינָם
יוֹדְעִים מְאוּמָה וְאֵין־עוֹד לָהֶם שָׁכָר כִּי נִשְׁכַּח זְכָרָם: ו גַּם
אֲהַבְתֶּם גַּם־שָׁנְאתֶם גַּם־קִנְאתֶם כָּבֹר אַבְדָּה וְחָלַק אֵין־לָהֶם

עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר-נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ: ז לֵךְ אֲכַל
בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ וְשִׂתֵּה בְּלֵב-טוֹב יִינֶךָ כִּי כֹבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים
אֶת-מַעֲשֵׂיךָ: ח בְּכָל-עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן
עַל-רֹאשְׁךָ אֶל-יַחְסֹר: ט רְאֵה חַיִּים עִם-אִשָּׁה אֲשֶׁר-אֲהַבְתָּ
כָּל-יְמֵי חַיֵּי הַבְּלֶךָ אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ תַחַת הַשָּׁמַשׁ כֹּל יְמֵי הַבְּלֶךָ
כִּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר-אַתָּה עֹמֵל תַּחַת
הַשָּׁמַשׁ: י כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין
מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבוֹן וְדַעַת וְחִכְמָה בְּשֵׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הַלֵּךְ שָׂמָּה:
יא שִׁבְתִּי וְרָאֵה תַחַת-הַשָּׁמַשׁ כִּי לֹא לְקָלִים הַמְרוֹץ וְלֹא
לְגִבּוֹרִים הַמְלַחֲמָה וְגַם לֹא לְחַכְמִים לָחֵם וְגַם לֹא לְנֹבְנִים
עֲשֹׂר וְגַם לֹא לַיִדְעִים חֵן כִּי-עֵת וּפְגִיעַ יִקְרָה אֶת-כָּלֶם: יב כִּי
גַם לֹא-יֵדַע הָאָדָם אֶת-עֵתוֹ כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בְּמִצּוּדָה רָעָה
וְכִצְפָּרִים הָאֲחֻזּוֹת בַּפֶּח כָּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה
כְּשֶׁתְּפוֹל עֲלֵיהֶם פֶּתְאִם: יג גַּם-זֶה רְאִיתִי חִכְמָה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
וְגִדּוּלָהּ הִיא אֵלַי: יד עֵיר קֹטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעַט
וּבֵא-אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבְנָה עָלֶיהָ מִצּוּדִים
גְּדֹלִים: טו וּמְצָא בָּהּ אִישׁ מְסִכֵּן חָכָם וּמִלֵּט-הוּא אֶת-הָעֵיר
בְּחִכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת-הָאִישׁ הַמְסִכֵּן הַהוּא: טז וְאָמַרְתִּי

אָנִי טוֹבָה חֲכָמָה מְגִבּוּרָה וְחֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ וּדְבָרֶיּוֹ אֵינָם
נִשְׁמָעִים: יז דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִחַת נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל
בַּכְּסִילִים: יח טוֹבָה חֲכָמָה מִכְּלֵי קָרֵב וְחוּטָא אֶחָד יֵאָבֵד
טוֹבָה הַרְבֵּה:

ספר "קהלת" – פרק י

א זְבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יִבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקַח יִקָּר מִחֲכָמָה מִכְּבוֹד
סְכָלוֹת מְעֵט: ב לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ:
ג וְגַם־בַּדָּרֶךְ כְּשֶׁהִסְכֵּל כְּשֶׁסְכָּל הַלֵּךְ לְבוֹ חֵסֶר וְאָמַר לְכֹל סְכָל
הוּא: ד אִם־רוּחַ הַמוֹשֵׁל תִּעְלֶה עָלֶיךָ מִקוֹמָךְ אַל־תִּנַּח כִּי
מִרְפֵּא יִנִּיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים: ה יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
כְּשֶׁגָּגָה שִׁיצָא מִלְּפָנָי הַשְּׁלִיט: ו גִּתֵּן הַסְּכָל בַּמְרוֹמִים רַבִּים
וְעַשְׂרִים בַּשָּׁפֵל יֵשׁבוּ: ז רְאִיתִי עֲבָדִים עַל־סוֹסִים וְשָׂרִים
הֹלְכִים כְּעֲבָדִים עַל־הָאָרֶץ: ח חִפְר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפּוֹל וּפְרִץ גִּידֵר
יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ: ט מִסִּיעַ אַבְנִים יַעֲצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסְכֵּן
בָּם: י אִם־קָהָה הַבְּרוֹזֵל וְהוּא לֹא־פָנִים קָלְקַל וְחִילִים יִגְבֵּר
וַיִּתְרוֹן הַכְּשִׁיר חֲכָמָה: יא אִם־יִשְׁךָ הַנַּחֲשׁ בְּלוֹא־לְחָשׁ וַאֲיִן
יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְּשׁוֹן: יב דְּבָרֵי פִי־חָכָם חֵן וְשִׁפְתוֹת כְּסִיל

תִּבְלַעְנוּ: יג תַּחֲלֹת דְבַר־פִּיהוּ סְכוּלוֹת וְאַחֲרִית פִּיהוּ הוֹלְלוֹת
 רָעָה: יד וְהִסְכֵּל יִרְבֶּה דְבָרִים לֹא־יֵדַע הָאָדָם מִה־שִׁיְהִיָּה
 וְאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ: טו עֲמַל הַכֹּסִילִים תִּיגְעֶנּוּ
 אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע לָלֶכֶת אֶל־עִיר: טז אִי־לָךְ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ נֶעַר
 וְשָׂרִיף בַּבֶּקֶר יֹאכְלוּ: יז אֲשָׁרֶיךָ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ בֶּן־חֹרִים
 וְשָׂרִיף בָּעֵת יֹאכְלוּ בַגְּבוּרָה וְלֹא בַשְּׂתִי: יח בַּעֲצֵלְתִּים יִמָּךְ
 הַמְקָרָה וּבַשְּׁפָלוֹת יָדַיִם יִדְלַף הַבַּיִת: יט לְשָׁחוֹק עֹשִׂים לָחֶם
 וַיִּין יִשְׂמַח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל: כ גַּם בַּמִּדְעָף מֶלֶךְ
 אֶל־תִּקְלַל וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכַּבְךָ אֶל־תִּקְלַל עֹשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל הַנְּפִיִם כְּנַפִּיִם יִגִּיד דְּבַר:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדדש תנחומא בהעלותך פרק טו)